

MLADÁ EDICE POESIE

KNIŽNICE ČESKÉHO
SURREALISTY

VÍTĚZSLAV NEZVAL
DÍLO
SV. XXII

KANTOR V MNOŽNÉM ČÍSLE

Motto:

Duše bez fantasie je jako observatoř bez dalekohledu

Beecher

Aktivní odpočinek po pasivní práci!

Albert Einstein

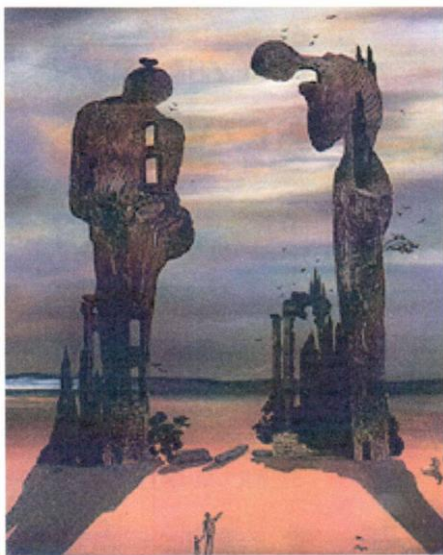

© Nonsens Publishers 2004
Illustrations © Salvador Dalí & PD

Vydáno vlastním nákladem
září 2004

ISBN 1234567890
Tiskly Domáci tiskárny Konělupy

ČESKOSLOVENSKÝ SURREALISTA
TURNOV

VÍTEZSLAV NEZVAL PROFESOR JAROMÍR

Naše myšlenky jsou jako závaží
jednou vstoupil do vozu na jilemnickém nádraží
pobledlý v tváři v jasném oku vzdor
budoucí pedagog Jaromír profesor
Školní den byl stvořený jak pro krásu
ohlušen erupcí nádražního rozhlasu
usedl v kupé mezi hazardními hráči
skladníky opilci bábami od pavlačí
školáky milenci tatíky s bandaskou na kávu
rozjel se k Turnovu Jaromír pro slávu
Bylo tu však něco teskného co vzlyká
ne to není parní siréna to je poetika

Naše myšlenky jsou černé jako frak
onoho rána uháněl rychlovlak
mezi Jilemníci a Turnovem hlavní stanicí
leden v oknech hrozil vánicí
však uvnitř vagónu se vzduch otřásal horkem
ze zbytků silvestrovské noci za kloboukem
kolej bušila o spánky jak v klínu mlžných hor
vzpomínal na stránky čítanky Jaromír profesor
když v temnotách tabule přikrčen v lavici
začínal veršovat jak jiní básníci
Bylo tu však něco dávného co vzlyká
to není školní zvonek to je poetika

Naše myšlenky jsou tvrdé krajíce
každodenně trochu modelující
své vlastní surrealistické hlavy
Jednou tomu řekli nemoc jindy zdraví
když od katedry skáčeš k pianinu
a domů chystáš se až v pozdním nočním stínu
hodiny češtiny letí jako ptáci kolem
usínáš zmožen nad papírů plným stolem
děsivý sen plný písemek co v silách přečíst není
za polštář scénáře prvního představení
Bylo tu však něco jiného co vzlyká
to není dech spáče to je poetika

Prapory nevlají
slunce vlaje
žít bez ředitele věc překrásná je
zápach sborovny té temné školní stoky
rovná se vůni semináře
když můžeš od katedry dvěma skoky
prohlížet nejhezčích soudružek tváře
Turnovská děvčátka vás mám rád
umíte v škole milovat

Naše myšlenky jsou jako odvar z drog
žiješ den ze dne jeden monolog
Byl školní den
svět otřásal se zběsile
pod údery razítek úřední artilerie
bylo půl sedmé a rok se klonil k jaru
tu objevil se v dveřích divadelního baru
pobledlý v tváři v kalném oku vzdor
proslulý básník kantor Jaromír profesor
stanul a poslouchal jak v dáli něco vzlyká
ne to není záchytko to je poetika

Naše myšlenky jsou dobrodružství na kometě
rýmovat denně v dusném kabinetě
kde zatracuješ verše co jsou přes míru
vyhráváje tak soutěže ve sběru papíru
nápěvy své duše měníš na noty
co zahánějí smutek stesk ale i trampoty
Jednoho rána šli kamennou ulicí
dva chudí kantoři ti školní nádeníci
vojáci pedagogické revoluce
šli mlčky ruku v ruce
slabikář na rtu v uchu školní zvon
a v hlavách duněl dálný tón
tón který běduje láteři pláče vzlyká
ne to není žena to je poetika

Naše myšlenky jsou plné protivín
šly stíny dva šel jeden stín
šli spolu celý den a navečer jsou sami
náhrdelník noci protkán říkankami
fantaskní stíny města skryjí
i malou husopasku Valerii
I tys chtěl jako v škamnách malí kluci
zapálit lyrickoepickou revoluci
děsil tě však ze sna jeden tón
jak vulkanický školní amplion

tón který k myšlenkám a velkým činům velí
tón který našeptává posed' se přáteli
tón bouřných pedagogů na poradě
tón kurníku kde slípky sedí v řadě
tón který buší do bran ku vesmíru
tón který káže ti kde tesař nechal díru
tón sladký opojný jak víno když se stáčí
tón který patří snad na WC splachovači
tón kterým básník lidu velebně zpívá vlasti krásu
tón který na koberci zas posílá tě k řasu

tón štětce malíře jenž hrozny tvoří zralé
tón který uslyšíš na Spartě při fotbale
tón který provází přistání na Venuši
tón který šklebí se že král má oslí uši
tón kterým na scéně operní diva jásá
tón kterým dunívá domácí prázdná kasa
tón kterým FOK se na pódiu chlubí
tón kterým klektají umělé zuby
tón který burácí když pokořit chceš hmotu
tón který line se slonovi ze chobotu
tón jímž zhlasněl věži pluk tvé kamenné měst máti
tón burana co chrápe na souvrati

tón kterým básníku raněné srdce hárá
tón který hlaholí

Jára

Jára

Jára

tón který od rána tisícům uší vzlyká
ne to není zlý přelud to je poetika

Jsi písni král co neupadne do léček
básník co zazpívá sbohem a šáteček
Jsi jako múza co létla naším sadem
smělec jak Horymír co zhrdl Vyšehradem
co nedá se když posmutněle vzlyká
bulvárním plátkem šlapaná poetika

Abys byl barde dlouho živ
a veršů nevyschla ti řeka
v tvé krajině a kdekoliv
zpívám z údolí lučních trav
Jaromíre bud' věčně zdrav

MALÁ EDICE POESIE
Řídí výbor svazu surrealistů
VÍTĚZSLAV NEZVAL
ZE SV. XXII KANTOR V MOŽNÉM ČÍSLE
PROFESOR JAROMÍR
Kresby Salvador Dalí a PD
Vydal Československý surrealista v Turnově
roku 2004 jako svou 1. publikaci
Odpovědný redaktor Pavel Dvořák
Vytiskly Domácí tiskárny Konělupy
Vazba Knihařství Novák Ohrazenice
stran 28 písmem Arial Narrow
Vydání první
Náklad 1 výtisk
Neprodejný exemplář